

Om bønnens saliggjørende virkning.

For bønnens fukke sig himlene oplukke.

Det er ifandhed en stor naade af Gud, at han vil, at vi skal tale ret fortrolig med ham i bønne. Selv giver han os lyst og evne til at bede, og selv velsigner han vore bønner.

Bønnens kraft er stor! Paa jorden uddøjes den for Gud, i himlen virker den. Den retfærdiges bøn er en nøgle til himmelen. Did stiger bønne op, derfra stiger bønndråben ned.

Bønne er det saliggjørende skjold, som vi værger os med; thi en sjæl, som lever i bøn, er beskyttet mod alle den ondes gloende pile. Ef. 6, 16.

Saalange Moses opløstede sin haand, fik Israel overhaand over Amalek. Naar du opløster dine hænder mod himmelen, vil Satan ikke kunne overvælde dig. Ligesom man stiller en mur til værn mod fienden, saaledes vorder Guds vrede brudt ved hans helliges bønner.

Vor Frelser bad ogsaa, ikke fordi bønne var nødvendig for ham selv, men fordi han vilde lægge os bønnens værd ret alvorlig paa hjerte.

Paa vor bøn kan man kjende, om vi er Gud underdanige; thi han byder os, at vi daglig skal bringe ham vore bønner som et aandeligt offer. Bønne er den stige, paa hvilken vi stiger op til himmelen; thi bønne er jo ikke andet end vor sjæls pilgrimsfærd til Gud. Den er et forsvarsskjold; thi den sjæl, som lever i bøn, er stikker mod de onde aandens anløb. Den er et trofast jendebud til Gud; thi den stiger op til Guds trone, og hos ham søger den hjælp. Og dette jendebud forleiler aldrig sit maal, skuffer aldrig i sin forventning; thi altid hører Gud os, om ikke efter vor vilje, saa dog til vor nytte og vor velsked. Vi kan altid være forvisede om et af disse to: enten giver

Gud os det, vi beder om, eller ogsaa giver han os, hvad han finder at være os nyttigere.

Gud har givet os sin søn, denne alderdyreste naadegave, uden vor bøn; hvad vil han da ikke give os, naar vi beder ham! Saa behøver vi da ikke at tvile, hverken om, at faderen behøver os, eller om, at sønnen træder frem for os og beder for os.

Saa kun som Moses i ethvert anliggende med bøn og paakaldelse ind i det allerhelligste, saa skal du snart saa hans guddommelige svar at høre!

Medens Kristus bad, blev han forklaret. Saaledes sker ogsaa ved bønne store forandringer i vor sjæl; thi bønne er for sjælen et lys, som ofte begynder under kamp og fortvilelse, men ender med fryd og jubel.

Efter J. Gerhard.

Lad ham bede.

En prest fortæller: I en udyrket egn ved grænsen af min menighed boede en talrig familie: far, mor, to sønner og tre døtre. Jagen af dem gik nogenstunde i kirke, og de levede ryggeløst. En af sønnerne havde ikke den fulde forstand; hans navn var Johannes; men han blev altid kaldt den stakkels Hans.

Da han ikke kunde bruges til noget slags arbejde, pleiede han at strejfe omkring i bygden og var ofte i længere tid borte fra hjemmet.

En dag, da jeg just prædikede om Jesu kjærlighed til de arme syndere, var ogsaa stakkels Hans i kirken. Han saa mig lige i ansigtet, og hver gang jeg sagde, at Jesus havde medlidenskab med de arme syndere, kom der taarer i hans øjne.

Der var dengang en stor bevægelse i min menighed, en udgydelse af Herrens aand, som bevægede de døde ben. Ofte end ellers blev der holdt forsamlinger for dem, som søgte naade. Stakkels Hans kom nu stadig

til disse forsamlinger. Da kunde jeg tilfældigt ikke undlade at henvende mig ogsaa til ham og spørge ham: „Elsker du Jesus?“

„Ja,“ svarede han.

„Hvorfor elsker du da Jesus?“

„Jo, fordi han har havt den stakkels Hans saa kjær.“

„Har du da været ond?“

„Ja, jeg er ganske ond.“

„Beder du ogsaa?“

„Ja vel beder jeg.“

„Hvad siger du da, naar du beder.“

„O, min Jesus, forbarm dig over din stakkels Hans og tag alt ondt fra mig.“

Kort efter gik han hjem. Hans udseende var nu helt forandret. Før havde han seet ganske sløvt hen for sig, saa man skulde tro, at han ikke var istand til at tænke over nogen ting; nu var det anderledes.

Da han kom hjem, var der saadan støi og spektakel, at han ikke kunde holde ud at blive i huset. Han gik da ud i laaven, faldt paa knæ og bad til Gud. Efter en kort stund kom hans broder ud i laaven og hørte ham bede, hvorover han blev ganske urolig. Han løb straks ind til faderen, bandede og sagde: „Hans holder paa at bede paa laaven.“ Straks kom faderen, og da Hans ikke lod sig forstyrre i sin bøn, raabte han i vrede til ham: „Di stille, Hans!“ og trak ham med sig ind i stuen.

„Hvor har du været, og hvad er der foregaaet med dig, at du paa en gang begynder med slikt?“ spurgte faderen.

Hans fortalte nu ganske forstandig, hvad der var foregaaet med ham; men de vilde ikke høre derpaa, og faderen skjændte bare paa ham. Da faldt Hans paa sine knæ og bad igjen. Faderen vilde endelig saa ham til at tie; men moderen sølte medlidenskab med sin stakkels søn; bad de andre indtrængende at lade ham i fred, og sagde: „Lad ham bede!“

Saa vedblev nu den stakkels Hans

at bede. Da han stod op fra bønne, sagde moderen: „Jeg tror, det er paa høi tid for os alle, at vi begynder at bede. Vil du bede for din moder, Hans?“

„Ja, gjerne,“ sagde han og knælede atter ned, og moderen knælede ved hans side. Det var nogle dage, saa var moderen ogsaa fuld af glæde over, at Jesus havde elsket hende og givet sit liv for hende.

Med hans broder var det imidlertid kommet saa vidt, at han sukede: „Hvorledes skal jeg begynde for ogsaa at blive som de?“ Den stakkels Hans sagde: „Gaa til Jesus!“ Han og moderen bad nu med den bekymrede, indtil hans bedrøvelse forvandlede sig til glæde. Saaledes gik det med de tre døtre; de søgte og fandt naade og fred.

Saa bad de alle seks for den endnu vantro fader. Han spottede, skjændte og modstod, saa meget han kunde; men tilfældigt knustes ogsaa hans hjerte. Han gråd som et barn, bad Hans om forladelse og begjærede hans forbøn. Saa kom ogsaa faderen til tro og fred.

Det var en glædes dag, da den stakkels Hans nu med fader, moder, brødre og søstre sluttede sig til den kristne menighed og med denne fejrede Herrens nadver.

Herren hører bønner.

Den bekjendte Claus Harns, prest i Kiel, var ikke blot en sjelden aandrigh og høist eiendommelig prædikant, som nødvendigt en stor, vækkende indflydelse paa sine samtidsige, men han var ogsaa ret en bønnens mand, som vidste at tage Herren paa ordet, at hvad vi beder faderen om i sønnes navn, det skal gives os. (Joh. 16, 23.)

Eengang under en vedholdende tørke bad han i menighedens forsamling om regn. Jagen af de tilstedeværende havde ventet regn, da de gik til kirke, og alle overraskedes derfor ikke

lidet, da de store draaber pludselig slog paa de høie, gamle kirkevinduer.

Dybt greben og bleg tiede Harnis stille i nogle sekunder, tilhueladende lyttende, og udbrød derpaa med dæmpet, men stedse sterkere stemme: „Lytt, kjære menighed! Herren har bånthört dig, Herren gaar hen over dig, og hans fodtrin drømper af velsignelse.“

Et styrkningsmiddel.

Den berømte komponist Josef Haydn var engang i et selskab, hvor flere fremragende tonekunstnere var tilstede.

Under samtalen opkastedes blandt andet det spørgsmaal:

„Hvad kan bedst oplive og styrke sjælens kraft og mod, naar man føler sig udmattet og nedslagen?“

Nogle anbefalede et glas vin, andre muntert selskab, og saa fremdeles.

Endelig spurgte man Haydn, hvilket styrkningsmiddel han brugte under sine mange arbejder og den megen anstrængelse.

Herpaa svarede han i al beskedenhed saaledes: „Jeg har i min bolig et lidet huskapel. Der gaar jeg ind og beder, naar jeg føler mig udmattet. Dette middel har endnu aldrig forseilet sin velgjørende, styrkende virkning paa mig.“

Alle tilstedeværende maatte indrømme, at Haydns verker vidnede om stor kraft, saavel aandelig som legemlig. Men han sagde ydmygt: „Det er ikke min, — det er Guds kraft.“

Den bedste bog.

Før nogle aar siden hændte det, at en ung mand, som var en gudsfornegter, kom ind i en boghandel og bad om at saa kjøbe en vis fritänkters skrifter.

Boghandleren var en kristen. Intet i verden kunde bringe ham til at holde saadanne skadelige bøger til salgs.

Han svarede derfor straks: „Nei, min herre, den bog findes ikke her. Jeg har derimod den bedste bog, som er udgivet her i byen, og dersom De lover at læse den, vil jeg med største fornøielighed laane Dem et eksemplar.“

Tankev paa at saa læse den bedste bog i byen, og det for intet, behagede den fremmede vel; thi han var ret en bogorm, og han gav uden nølen sit løfte. Boghandleren rakte ham da en

bibel. Den unge mand saa forarget ud; thi som gudsfornegter havde han bibelen fremfor alle skrifter. Men han var en bestemt mand og følte sig derfor bunden ved sit løfte. Han tog bibelen med sig hjem, begyndte at læse i den, og Gud velsignede læsningen paa hans sjæl. Mens han læste, fik han se, at han var en stor synder, som behøvede Guds naade. Han kom i virkelig nød for sin synd, vendte sig til den af ham saa forhaanede Jesus og blev frelst. Med glædestraalende ansigt kom han efter nogen tids forløb til boghandleren for at tilbagelevere den laante bibel og anskaffe sig en ny. Nu var de begge enige om, at bibelen dog er den bedste bog.

J Jesu navn.

Den rette begyndelse.

I en af Nordamerikas stater levede der en kvinde, som var 89 aar gammel.

Da hun endnu ikke havde lært at læse, gik hun hver dag efter endt arbejde til en aften-skole for at blive undervist sammen med nogle børn. Hun maatte begynde med a, b, c, just som et lidet barn, men saa stor var hendes iver, at hun inden nogle saa dage havde lært bogstaverne.

Saa snart hun kjendte dem igjen sagde hun til sin lærerinde: „Nu vil jeg først lære Jesu navn; thi jeg tænker, at det øvrige skal gaa lettere, naar jeg først lærer at sige dette dyrebare navn.“

Og saaledes er det. Alt gaar bedre og lettere, naar man begynder i Jesu navn.

„Alt, hvad I gjør i ord eller i gerning, det gjør alt i den herres Jesu navn, takkende Gud og Faderen ved ham!“ (Kol. 3, 17.)

Om barnedaaben.

(Luther.)

„Her møder os nu et spørgsmaal, hvormed djævelen ved sine søkter forvirrer verden, nemlig om barnedaaben, om børn ogsaa tror og rettelig bliver døbt.“

Hertil siger vi kortelig:

Hvo der er ensfoldig, han viser spørgsmaalet fra sig og overlader det til de lærde.

Men vil du svare, saa svar saaledes: At barnedaaben behager Kristus, det bevises noksom af hans egen gerning, nemlig, at der er mange af

dem, som saaledes er døbt, hvem Gud har helliggjort og skjænket den Helligaand, og endnu den dag idag er der mange saadanne, paa hvem man sporer, at de har den Helligaand, baade af deres lære og af deres liv, ligesom det jo af Guds naade er givet ogsaa os, at vi kan udlægge kristen og erkjende Kristus, hvilket ikke kan ske uden den Helligaand.

Men dersom Gud ikke tog barnedaaben for god, saa vilde han ikke give nogen af dem den Helligaand eller en del deraf; med et ord: der maatte da fra gamle dage af og indtil den dag idag ikke have været et kristent menneske paa jorden.

Men efterdi nu Gud stadigter daaben ved den Helligaands meddelelse, som man vel kan spore det hos adskillige fædre, saasom St. Bernhard, Gerson, Johan Hus og andre, der er blevne døbt i sin barndom, og efterdi den hellige kristelige kirke ikke gaar under indtil verdens ende, saa maa man bekynde, at saadan barnedaab er Gud velbehagelig.

Thi han kan dog ikke stride mod sig selv eller hjælpe løgn og ondskab, ei heller give sin naade og aand dertil. Dette er næsten det bedste og kraftigste bevis for de ensfoldige og ulærde. Thi man skal ikke kunne fratage os eller omstøde den artikel: „Jeg tror en hellig kristelig kirke, de helliges samfund.“

Min tro gjør ikke daaben.

.....Daaben er intet andet end vand og Guds ord ved og med hinanden. Det er, naar ordet er ved vandet, saa er daaben ret, omend troen ikke kommer dertil. Thi min tro gjør ikke daaben, men modtager daaben.....

Sekternes indvendinger har intet at sige.

Saaledes ser du, at disse sekternes indvending har intet at sige. Thi som sagt, om børnene end ikke troede, hvilket dog ikke er tilfældet, som før er bevist, saa er daaben dog ret, og ingen skal døbe dem paam.....

Barnet bærer vi frem i den mening og det haab, at det tror, og beder, at Gud vil give det troen; men paa dette døbe vi det ikke, men alene paa, at Gud har paabndt det.

.....Derfor er det formastelige og taabelige aander, som dømmet og slutter saaledes:

„Hvor troen ikke er ret, der kan daaben heller ikke være ret.“ Netop

som om jeg vilde slutte: „Dersom jeg ikke tror, saa er Kristus intet,“ eller saaledes: „Dersom jeg ikke er lydlig, saa er fader og moder og øvrighed intet.“

.....Thi dersom den ikke i sig selv var ret, saa kunde man ikke misbruge den eller synde med den. Misbrug ophæver ikke tingens væsen, men stadigter det. Thi guld er og bliver guld, omend en skjøge bærer det med synd og skam.“

Af Luthers store katek.

Hvorledes skal vi bære os ad for at saa fulde kirker?

Det maa da vel være let at svare paa, siger du kanske. „Lad blot præsterne prædike godt, lad menighederne merke den gode hyrdes tugtende og lokkende røst gennem deres forkyndelse, saa vil nok kirkerne fylde!“ Ja, der er meget sandt i det svar. Et kraftigt, levende vidnesbyrd fra prædikestolen har en forunderlig dragende magt over hjerterne, selv over dem, som ikke inderligere er berørte af ordet. Lad os flittig bede Herren om, at der i vore kirker maa lyde varme, levende prædikener!

Men dette svar er dog ikke ganske udtømmende. Vi ser dog mange eksempler paa, at der findes kirker med tyndt bejatte kirkestole, hvor der dog lyder vidnesbyrd, som baade glæder og opbygger den levende menighed, menigheder altsaa, hvor sløvhed og gammel slendrian er saa sterk, at de holder masjerne borte fra Herrens hus. Hvad skal vi da gjøre der?

I en menighed, hvor netop dette var tilfælde, kom det spørgsmaal alvorlig paa tale. De troende i menigheden sørgede inderlig over den daarlige kirkesøgning. De besluttede da at komme sammen en aften og i broderlig hjærlichkeit tale om den sag. Der fremkom da mange forslag; en foreslog dette, en anden hint, og mange af forslagene var meget forstandige. Saa rejste tilslut en gammel kristen broder sig og gav følgende raad: „Det vil ikke blive bedre i denne menighed, førend de, som har Guds ord og de hellige sakramenter rigtig hjær, tager alvorlig fat og hjælper presten. Hidtil har vi ladet ham trække vognen alene, men nu saar ogsaa vi begynde at skive lidt til. Jeg foreslaar, at vi begynder vort arbejde med, at enhver af os til næste søndag søger at saa med os en af

vore venner og bekjendte til kirken. Vi gaar omkring og indbyder, enhver af os, en gæst til det velsignede maaltid deroppe, saa skal I nok se, at det gaar."

Dette raad slog godt an, og nu blev der en travlhed uden lige rundt om i bygden. Da presten saa dette, tænkte ogsaa han: "Du maa ogsaa have din gæst med." Han besögte da en af bygdens rigmänd, som han vidste ikke pleiede at have brug for, hvad der bödes i kirken. Manden gjorde i begyndelsen lidt modstand, men gav dog tilsidst efter. Han syntes nok, det kunde være artig at se, hvad der paa denne söndag skulde gaa for sig deroppe. Söndagen kom, og da presten kom med sin gæst, var kirken propfuld. Presten var dybt bevæget, og Herren gav ham naade til at afslägge et kraftigt vidnesbyrd, som greb hjerterne. Fra den dag af var kirkesögningen god i denne bygd.

Saaledes tog man det der. Vi vil ikke hermed sige, at man skal gaa frem paa denne maade overalt, hvor der er daarlige kirkesögning. Vi mener blot, at dette lille eksempel skal lære os, at det ikke blot er presterne, der skal samle til kirken, men ogsaa de troende i menigheden. Og naar det bliver rigtig levende for dem, at de her har en stor opgave, saa vil de altid finde paa en udvei. Kom nu sammen ogsaa I en aften og tag dette spørgsmaal alvorlig under behandling! (Jndrem.)

Er du en troende?

1. Hvis ikke, er det fordi du skatter de timelige ting mere end de evige? Hvad gavner det et menneske, om han vandt den ganske verden, men tager skade paa sin själ? (Mark. 8, 36.)
2. Er det, fordi du hengiver dig til en eller anden synd, som du ikke vil give slip paa? "Naar synden er fuldkommen, föder den död." Jak. 1, 15.
3. Er det, fordi du troer, at der ikke er nogen fare ved at leve, som du gjør? "Hvorledes skal vi da undsky, dersom vi ikke agter saa stor en salighed?" Heb. 2, 3.
4. Er det, fordi du er bange for, at du er for stor en synder at komme til Jesus? "Jesus Kristus, hans söns blod renser os fra al synd." 1 Joh. 1, 7.
5. Er det, fordi du skammer dig ved at bekjende Kristus for verden? "Thi

hvo, der skammer sig ved mig og mine ord, ved han skal menneskens sön skamme sig, naar han kommer i sin og Faderens og de hellige engles herlighed." Luk. 9, 26.

6. Er det, fordi du er rädd for at falde tilbage? "Han, som har begyndt en god gjerning i eder, vil fuldfore den indtil Jesu Kristi dag." Fil. 1, 6.

7. Er det, fordi du troer, at der er tid nok? "Nos dig ikke af den dag i morgen, thi du ved ikke, hvad dagen vil söde." Ordsp. 27, 1.

8. Er det, fordi der ikke er nogen fordel ved et religiöst liv? "Gudsfrugtighed er nyttig til alle ting, da den har forjättelse for det liv, som nu er, og for det tilkommende." 1 Tim. 4, 8.

9. Er det, fordi du ikke har faaet den mest indtrængende indbydelse? Kristus siger: "Kom hid til mig, alle som arbejder og er beværede, og jeg vil give eder hvile." Matt. 11, 28. "Manden og bruden sige: kom! og hvo der hörer, sige: kom! Og hvo, der törster, komme, og hvo, der vil, tage livsens vand usorshjldt!" Mat. 22, 17.

10. Er det, fordi mange kristne er saa daarlige kristne? "Altsaa skal da enhver af os gjøre Gud regnskab for sig selv." Rom. 14, 12.

11. Er det, fordi du er bange for, at du ikke skal blive modtaget? "Den, som kommer til mig, skal jeg ingenlunde stöde ud." John. 6, 37.

12. Er det, fordi du er bange for, at du ikke skal holde ud? "Men Herren er trofast, som skal styrke og bevare eder fra det onde." 2 Tes. 3, 3.

13. Er det, fordi du tänker, at du vil gjøre det saa godt, du kan, og at Gud burde være tilfreds dermed? "Men at ingen bliver rejsfärdiggjort for Gud ved loven, er aabenbart." Gal. 3, 11.

14. Er det, fordi du tror, at himmelen kan naaes uden tro paa Kristus? "Og der er slet ikke frelse i nogen anden; thi der er heller ikke noget andet navn under himlen, som er givet blandt mennesker, ved hvilket det bör os at vorde frelst." Ap. Gj. 4, 12.

Hvorfor er du da ikke et medlem af Kristus sande kirke? Hvilken undskyldning kan du give i dödstimen, som turde være nær forhaanden? (Jndrem.)

Hjem, kjäre hjem.

"Jeg länges efter at se hjemmet," siger sömanden, naar skibet klingrer under den rasende storm.

"Jeg gaar hjem," tänker forretningssmanden, naar han stänger sine svære döre og lukker sine vinduer om natten, trät af dagens möde.

"Jeg skal skynde mig hjem," siger moderen, hvis hjerte hänger ved hendes lille i vuggen.

"Na, hvor jeg länges efter at komme hjem!" siger skoleguttens, der er borte fra hjemmet.

"Stans mig ikke, jeg gaar hjem," siger den straalende pige, der iler henad stien. Og "nästen hjemme," siger den döende troende: "Jeg skal snart være hjemme, og da aldrig i evighed sukke mere. Nästen hjemme!"

(For Fattig og Rig.)

— De opbläste lärde "forudser längge forud den kommende solformörkelse, men sin egen formörkelse, der er närvärende, ser de ikke." Aug.

Klæderne skaber Manden

Naar du skal kjöbe den nye klædningen, du skal bruge i julen, saa husk paa, at vi har et stort udvalg af klæder til billig pris.

Sigeledes har vi alle slags herreartikler, som hører til en mands udstyr, saasom hatte, skjorter, snipper, sløjser, strømper, undertoi o. s. v.

Vi har ogsaa strædderforretning i forbindelse med vort udvalg af færdigsjede klæder, saa om du ønsker, kan vi sy dig en klædning efter maalt paa vort eget værksted.

Enger & Jesdahl,

Greenberg blok, 1618 H. Witt ave., Everett, Wash.

Printing

All kinds, large or small
Superior facilities for turning
out first class work.

PROMPT ACCURATE

The Bell Press

1013 A St. Tacoma Phone Main 432

DR. J. L. RYNNING,

FRENCH BLOCK, CORNER OF

13TH AND PACIFIC AVE.

OFFICE HOURS: 2 TO 4 P. M.

SUNDAYS AND EVENINGS BY
APPOINTMENT.

OFFICE JOHN 1716.
TEL. RES. SUBURBAN 41.

TACOMA, WASH.

Pacific Herald,

et kristeligt ugeblad, udgivet af presterne i Pacific district af den norske Synode, koster kun

50 cents

for et helt aar.

Er du interesseret i vort samfunds arbeide i det store distrikt, som strækker sig fra söndre California og lige op til British Columbia, saa läs dette blad.

* *

Den, som betaler for to aar i forskud vil faa som

Præmie-Bog

"Fodture i Palastina og Egypten" af N. Tjernagel, saa länge oplaget varer. Vi har kun cirka 500 eksemplarer. "First come, first served".

Forfatteren har givet Herald saa mange eksemplarer af sin bog for at hjælpe bladet og dermed vor kirkes arbeide paa vestkysten. Var ikke bogen en gave til os, kunde vi naturligvis ikke gjøre dette meget liberale tilbud. Benyt dig af det til glæde og gavn for os og dig selv. Vi er forvissede om, at alle, som läser bogen, vil være forfatteren taknemmelig, som har skaffet dem en saa opbyggelig, lærerig og interessant reisefortälling fra de Hellige Land. En mere passende og bedre julegave end Pacific Herald for et aar og denne udmarkede bog kan du vanskelig hitte paa.

Bladet trykkes og expederes nu som för i Parkland, men forretningsstyreren bor nu i Stanwood, derfor er bladets adresse:

PACIFIC HEROLD,

Stanwood, Wash.

"Pacific Herald."

et kristeligt ugeblad, a religious weekly, udgivet af presbiterkonferensen for Pacific distrikt af den norske synode ved en komite.

Entered at the post-office at Parkland, Wash., as second-class matter.

Alt vedrørende redaktionen indsendes til pastor O. J. Erdal, Bellingham, Wash.

Alle nyheder, bekendtgørelser og notiser indsendes til pastor Doc J. P. Prens, 1701 So. J St., Tacoma, Wash.

Alt vedrørende dette blads forretning bestræbes af pastor H. M. Tjernagel.

Preve adresserede "Pacific Herald", Stanwood, Wash., vil naa ham.

Bladet koster

før aaret.....50 cts
halvaaret.....25 cts
til Norge.....75 cts

Adresse: Stanwood, Washington.

Til vore abonnenter igjen.

Det, som skulde give mening til det, jeg skrev i no. 2 af "Herald", blev paa en eller anden maade udeladt eller overseet af korrekturlæseren. Det var dette:

"Ja, det blev til det, kjære læsere, at et nummer ikke udkom. I 15de aargang er der kun 51 nummere."

Det, som stod at læse over mit navn i no. 2, var forord og slutningsord til dette.

H. M. Tjernagel.

I digtet med overskriften: "Sjælens længsel" i no. 1 af Herald skulde der istedenfor ordet "uselig" staa "uroelig" i sidste linje af de første 3 vers.

Bønnen giver mod og kraft i livet og i døden.

En kjæbmand lod i sine sidste timer alle sine børn endnu en gang komme foran sin seng og sagde blandt andet til dem: "Engang i mine yngre aar foretog jeg en handelsreise. Underveis maatte jeg en søndags formiddag vente paa skyds, og da skyds-skiftet laa nær ved kirken, hvor der just var gudstjeneste, gik jeg derind. Presten var allerede paa prædikestolen; han talte om den velsignelse og salighed, der ligger i bønnen, og gjen- tog flere gange de ord: "En dag

uden bøn er en dag uden velsignelse." Siden den dag har disse ord bestaaet dig ligget mig i tankerne. Overalt i hele mit livs midsjælligheder og sorg har jeg erfaret, at alene ved bønnen kommer den rette tro og frimodighed, mod og kraft, velsignelse og lykke over vore ord og gerninger. Men bønnen giver ikke alene den rette kraft og det rette mod i livet, men ogsaa i døden.

Thi Gud, til hvem mit aand nu gaar, er for længe siden formedelst bønnen bleven mig en kjær og nøie bekendt ven, hvis ansigt jeg daglig, skjönt i menneskelig svaghed, har søgt, og nu glæder jeg mig midt i dødens smerter af mit inderste hjerte til at finde og skue ham i aanden.

Nu da jeg stedse maa skilles fra denne verden og fra eder, mine kjære børn, ved jeg intet kosteligere at efterlade eder end min formaning til bønnen; thi med og i bønnen faar I alt det gode, som I for tid og evighed kan ønske eder.

Min herre og min Gud, du har elsket mig først, og jeg har elsket dig ogsaa i alle mine svagheder og synder. Lad mig engang, førend jeg gaar herfra, sige med den fromme Josva om alle mine: "Jeg og mit hus vil tjene Herren." Lad det være min sidste bøn, at det søde navn Jesus og hans guddomskraft aldrig viger af mine børns og børnebørns hjertier eller fra deres læber! Lad der i dette hus altid findes hænder og hjertier, som er opløst til dig i bønnen hver dag og hver stund, og munde til at forkynde din lov. Da skal du være mine børns Gud, og de skal være dit folk."

J. M.

Begynd med bøn.

Kan du vel med glædeligt aasyn skue solen, før du har bedet til ham, som sender dine dine dette herligste lys?

Hvorledes kan du nyde et maaltid, førend du har bedet til ham, som i fuldt maal bestjærer dig det gode, du nyder?

Med hvilket haab kan du overgive dig til nattens hvile, isat du ikke først har forvaret dig ved bønnen?

Hvilken frugt kan du vente af dit arbejde, isald du ikke forud har bedet til ham, uden hvem alt arbejde er frugtesløst?

Længes du derfor efter aandelige

eller legemlige gaver, saa bed, og dig skal gives!

Længes du efter Kristus, saa søg ham i bønnen, og du skal finde ham.

Længes du efter, at den guddommelige naade og den evige salighedsdør maa aabnes, saa bank paa i bønnen, og dig skal oplades!

Trues og trykkes du i dette livs ørten af ansegtelsens tørst og af mangel paa aandelige goder, saa gaa til den aandelige klippe, som er Kristus, og slaa paa den med bønnens stav, saa skal du erfare, hvorledes strømme af guddommelig naade slukker din tørst og fjerner din mangel!

Du vil bringe Gud et velbehageligt offer? Nu, saa ofre ham din bøn! Gud vil fornemme den liflige lugt deraf, og hans vrede vil ophøre.

Vil du bestandig omgaaes med din Gud, saa hav bønnen kjær! Den er en aandelig samtale mellem Gud og den andægtige sjæl.

Vil du smage, at Herren er god, saa indbyd ham i bønnen, at han maa gjøre sig en bolig i dit hjerte!

Bønnen er imidlertid Gud kun velbehagelig da, naar den sker saaledes, som det sig bør. Derfor, den som vil blive bønndrø, han bede med visdom, med varme, uden afsladelse, med ydmyghed, med tro og tillid!

Efter J. Gerhard.

Bed for dine børn.

Det første, vigtige arbejde i opdragergjerningen, som kristne forældre har at udføre for sine børn, er slittig at bede for dem. "Beder og I skal saa, for at eders glæde kan blive fuldkommen."

Lad os forældre betænke, hvad det vil sige at have børn, som ved daabens hellige bad er gjenfødte til det evige liv. Vore børn er fra daabens stund arvinger til det evige liv. Barnet skal fra nu af pleies og næres som et sandt Guds barn.

Det lille barn er endnu ikke modtagelig for mundtlig undervisning. Du kan ikke tale til det om eller læse for det af Guds ord. Det fatter intet af det.

Men Gud, vor fader, som har betroet os de smaa, har givet os den herlige forjættelse: "Hvad som helst I beder faderen om i mit navn, skal han give eder."

Enhver troende fader og moder ved,

at i ingen anden gerning trænger de til at saa mere af Gud end netop i opdragergjerningen.

Forældre trænger til at saa visdom og lys fra det høie, hvis de skal udføre sin gerning i opdragelsen som Guds stedfortrædere. Først da kan de ved eksempel og ord blive til velsignelse for sine børn.

Beder du slittig for dine børn?

Hvis du skal bede slittig for dine børn, maa du selv være en sand kristen.

Er du en sand kristen, da vil du føle trang til at bede ofte, ja, "uden afsladelse". Da vil du bede først og fremst for din egen sjæls salighed. Du vil ved Guds naade være ydmyg, fuld af tro og tillid. Din bøn vil altid bæres af den inderlige trang til at åre Guds navn. "Ske din vilje", vil altid lyde ved enhver bøn.

Bed derfor med ydmyghed, med tro, tillid og uden afsladelse. Bed for dine børn. Vår dem paa bønnens arme frem for naadens trone. Omhegn dem med en mur af bønner.

Hvis du vil være vis paa, at det skal gaa børnene vel, da bed for dem. Det skal gaa de børn vel, som overgives til Gud med troende bøn. "Alle ting tjener dem til gode, som elsker Gud."

Og naar dine børn bliver større og skal ud i verden, hvor du ikke længere kan følge dem med dine formaning, da kan du altid følge dem med dine bønner. Hvor de vanker, hvad de mon være, saa kan du omhegne dem med dine bønner. Er dette ikke ret trostjelligt!

Bed med dine børn.

Men det er ikke nok, at du beder for dine børn, men du bør ogsaa slittig bede med dine børn.

Barnet er ikke gammelt, før det kan bede. Men da bør forældrene og især moderen bede med det. Hvilken glæde dette skulde være at kunne samtale ret ensfoldig til Gud med dit barn.

Har barnet været ulydig, saa tag det med dig i dit lønkammer, bed Gud om forladelse for barnets synd, og led barnet til at bekende sin synd for Gud, og lad det bede ham om forladelse. Du skal saa erfare velsignelse af dette. Forældrene vil herved selv hente lys fra oven. Frugten, som bves, vil da ved Guds naade ske i sand hjertelighed. Barnet vil paa

denne maade mere og mere forstaa, at al ulydighed er først og fremst synd, synd mod Gud.

Gud hjælpe alle forældre til, saalænge de lever, at bede for sine børn!

Hvad nytte har man af at tilhøre en menighed?

Dette spørgsmål, der vistnok er meget almindeligt, kan muligens bedst besvares ved følgende samtale:

To venner, A. og B., mødtes en dag, og efter de vanlige hilsener siger A., der er medlem af den norske menighed paa stedet, til B.:

Jeg synes, du burde tænke paa at slutte dig til vor menighed nu, min gode ven. Du har nu levet her i nabolaget i længere tid, vi har ofte seet dig i kirken hos os, og vi har lært at kjende dig som en alvorlig mand, og det har ofte forundret mig, at du blev staaende udenfor.

B.: Ja, jeg maa bekjende, at jeg ofte har haft den følelse, at jeg burde tilhøre menigheden, men naar jeg saa har betænkt mig, er jeg kommet til den slutning, at det er ligesaa godt at være udenfor. Jeg kan ikke se, at man vinder stort ved at tilhøre en menighed.

A.: Saa, hvorledes faar du det til?

B.: Jo, jeg faar jo næsten ligesaa meget godt af kirken jeg, som er udenfor, som du, der er medlem. Mine børn er alle sammen døde, — skulde jeg friste den sorg at miste nogen, kan jeg vel saa prestens til at forrette ved begravelsen.

A.: Ja, det kan du vist saa, saasandt der er haab om, at den døde er vandrede bort i troen.

B.: Og dersom jeg selv blev syg og sendte bud efter ham, tror du da ikke, at han vilde besøge mig?

A.: Det vilde han ganske vist. Det er vist hans største glæde at bringe tröst til den, som trænger det.

B.: Saa har du altid sagt, at jeg var velkommen til gudstjenesten for at høre Guds ord.

A.: Ja, det siger jeg igjen, altid skal du være velkommen.

B.: Og saa endelig vilde prestens vist ikke negte mig sakramentet, dersom jeg forlangte det.

A.: I nødsfald vilde han nok meddele dig det.

B.: Nu, da, saa skjønner jeg ikke, hvori du er bedre stillet end jeg

Det, som du faar ved at tilhøre menigheden, faar jeg, om jeg staaer udenfor. Desforuden er jo du bundet, og jeg er fri. Det er din pligt at gaa i din egen kirke, jeg gaar, hvor jeg vil. Skal man tilhøre menigheden, maa man jo ogsaa betale, og det har jeg med min store familie ikke raad til. Saa synes jeg, at ansvaret ved at tilhøre en menighed er for stort — jeg vilde helst slippe det.

A.: Nu maa jeg saa lov til at svare paa disse indvendinger. Det er ganske sandt, at du kan saa nyde af kirkeens goder, ord og sakrament, uden at være medlem, men allsammen sker i den hensigt, at du skal blive medlem — at du ved disse goder skal lære at indse din pligt mod Gud og mennesker. Dernæst siger du, at du ikke har raad til det. Men i de allerfleste af vore menigheder fordres intet andet end hvad Guds ord fordrer: at ethvert medlem giver efter evne. Dersom Herren har rigelig velsignet og der er overflod, ventes meget; men dersom der er fattigdom, venies intet, og du er lige velset og velkommen. Men Guds krav er, at du giver til hans sag af din overflod, og fra hans krav slipper du ikke, selv om du holder dig udenfor. Giver du ikke, som han begjærer, kan han lægge paa dig en sygdom eller et kors, som kan komme til at koste dig mange gange saa meget, som han vilde du skulde give til kirken. Og det maa du have raad til, enten du synes du har eller ikke.

Saa tror du, at du slipper ansvar ved at staa udenfor?

B.: Ja.

A.: Nei, min ven, det gjør du slet ikke. Gud vil, at alle mennesker skal være hans børn og adlyde ham, ikke sandt?

B.: Jo, det er klart.

A.: Og han vil, at alle hans børn skal tilhøre menigheden. Han sendte sine disciple ud for at gjøre andre til disciple, og disse disciple blev altid samlede i menigheder. Der var ikke tale om, at en kristen kunde staa udenfor. Den, som stod udenfor, var en vantro, en hedning. Men er det klart, at det er Guds vilje, at alle skulde tilhøre hans sunlige Kirke, da er det ogsaa klart, at du ikke slipper ansvar ved at staa udenfor. Slipper du ansvar ligeoverfor det sjerde bud bare ved at være ulydig mod budet?

B.: Nei, det gjør jeg naturligvis ikke.

A.: Vel, heller ikke slipper du ansvaret her ved at være ulydig mod Herrens vilje. Ivertimod, ansvaret bliver større og tyngre. Hvordan vilde det vel se ud, dersom alle sagde som du? Hvor vilde kirken være, og hvor Guds ord og sakramenterne? Vilde de ikke være glemt og borte? Men er det ret for en, er det for en anden, og det, som ikke er ret for alle, er heller ikke ret for dig.

B.: Sagen er nok ikke saa klar, som jeg troede.

A.: Men endda har jeg ikke nævnt de glæder, der er ved at tilhøre en menighed. For det første har du et kirkeligt hjem. Hvorfor har du et jordisk hjem? Hvorfor gaar du ikke fra sted til sted, sover paa et sted, spiser paa et andet osv. Er det ikke fordi det er godt at have et sted, som du kalder hjem, og hvor du føler, at du har rettigheder og pligter? Saa er det med en kristen — han har et kirkeligt hjem, et sted, hvor han har baade pligter og rettigheder, et sted, hvor han er barn i huset og ikke blot en flygtig gæst, et sted, hvor han føler sig tryk og glad. Dernæst er det ham en glæde, fordi han paa denne maade faar tilfredsstillet sin lyst til at virke for Herren. Han erkjender Guds store naade mod ham og vil gjerne, at denne naade skal blive andre til del. Han kan ikke selv gaa ud og forkynde ordet, men han kan hjælpe til at opretholde ordets embede, og saaledes lade budskabet komme til andre, og det er ham en glæde. Den glæde har kun den, som tilhører menigheden. Betænk nu, kjære B., det jeg har sagt, og se om det ikke er sandt og ret.

Kirkebudet.

Bort arbejdsfelt.

Forlovede. — Past. D. Eger og Emeline Hoverstad. Herald gratulerer.

Vor Frelsers menighed i Arlington, Wash., havde sit aarsmøde mandag den 8de januar.

Prof. J. A. Xavier forrettede i Vor Frelsers Kirke, Tacoma, sidste søndag formiddag, og past. D. H. Aaberg holdt gudstjeneste der om aftenen. Past. Preus prædikede i Olalla paa norsk om formiddagen og engelsk om aftenen.

Ungdomsforeningen i Silvana havde sit regulære møde i skolehuset. Det blev besluttet at skaffe kirken et nyt orgel.

Paa menighedsråds møde i Silvana, Wash., den 8de jan. blev det besluttet at indføre Landstads salmebog.

Miss Clara Larsen fra Everett er hjemme paa besøg hos sin moder i Silvana, Wash.

Søndag den 31te dec. valgtes en komite i Mc Murray, Wash., til at udarbejde en menighedskonstitution. De skal rapportere paa et møde søndag eftermiddag kl. 2 den 14de januar.

I Olalla, Wash., organiseredes der efter gudstjenesten søndag aften den 14de ds. et sangkor paa otte medlemmer.

Presten vil heretter, naar han besøger Olalla, læse med børnene. Det vil blive den første onsdag i hver maaned kl. halv fire (3.30) eftermiddag; lørdagen forud for hver søndag der holdes gudstjeneste, kl. 10 form. samt søndag eftermiddag.

Vor Frelsers menighed, Tacoma, holdt sit aarlige menighedsrådsmandag aften den 8de jan. Aarsrapporterne blev oplæst. Embedsmænd for det kommende aar valgtes. Sekretæren, N. Solli, og kassierer, J. Burtee, gjenvalgtes. Til trustee paa tre aar valgtes B. L. Kirkebo. De to andre trustees er: D. G. Storaasli og H. Vikar. Til „usher“ valgtes Synther Storaasli og Clarence Hardness, til assisterende søndagsstolejup't H. O. Vikar.

En komite til at fremkomme med forslag om indførelsen af et lidt andet system med hensyn til menighedens pengevesen nedjattes. Den skal rapportere om et par uger, naar aarsmødet forsamles.

36 nye medlemmer optoges i menigheden. Hvor meget lettere gaar ikke arbeidet, naar ansvaret kommer til at hvile paa saa mange flere skuldre, og naar gode raad kan indhentes af saa mange flere ligesindede?

Maaatte der nu ogsaa blive en tilsvarende velforindadt, „thi de sunnlige ting er timelige, men de usunnlige evige“.

Det sørgens budskab er bragt os, at den 68 aarlige past. T. A. Torgera

son, formand for Iowa distrikt af den norske synode, er afgaaet ved døden.

I ham har vor kirke tabt en, der i mange aar har været betroet de mest ansvarefulde stillinger i kirken, en, hvis 40 aarige virken i kirkens tjeneste har baaret rige frugter, hvis fromhed og deraf følgende gavmildhed har vundet ham en plads som saa i kristnes hjerter. Ikke mindst paa missionsmarken vil hans hjærlighed sænes.

Her gengives det korte omrids af hans liv, som findes i „Jesuskristen“, som udgaves i anledning af synodens 50 aars jubilæum.

„Torgers Andreas Torgerson, født paa Nås jernverk i Holt sogn i Kristianfjelds stift, Norge, 26de jan. '38, kom til Amerika '52, blev dimitteret fra Concordia College i St. Wayne, Ind., '62, kand. fra Concordia seminar i St. Louis '65, kaldtes samme aar til prest for Silver Lake, Shell Rock og Lime Creek menigheder i Iowa; paa den tid var han den vestligste boende synodeprest og havde et stort missionsfelt; 17 synodeprester virkede nu der, hvor han kortere eller længere tid har arbejdet. Han var i flere aar sekretær i konferenser, som synodens prester i den tid holdt om vinterne i Decorah; han var sekretær paa synodemødet i Lisbon, Ill., '70, fungerede som sekretær ogsaa paa jubelsynoden '78; desuden var han sekretær i Iowa distrikt 76—89, valgtes '89 til viceformand i distriktet og stod som saadan til '94, da han ved past. V. Korens overtagelse af formandsembedet i synoden, blev formand i distriktet og gjenvalgtes som saadan baade i '95 og 1901; nu var han ogsaa sekretær i kirkeraadet. I 81—82 var han vikar, professor i teologi ved Luther seminar i Madison, Wis.“

En ven af den afdøde skriver: „Hvor sørgelig at den fromme, dygtige mand blev tagen bort, naar der er saadan trang til netop slige! Men lykkelig er han, som sik røgte sit kald til det sidste og slap at blive „afslagt“. Og takket være Gud, som giver os saadanne mænd.“

Windsorforeningen og Dorcasforeningen i Vor Frelses menighed, Genesee, Idaho, holdt anættelsesmøde i præstegærdens værelse den 13de januar. Medlemmerne besluttede at være i venter, og de lovede at indsende alle

Missionsskiftet. For det kommende aar valgtes mrs. Ditlef Smith til bestyrerinde og mrs. Sven Tidemann til sekretær og kasserer.

John J. Stokke af St. Paulus menighed, Minnehaha co., S. Dak., døde i troen paa sin frelser den 23de november sidstleden. Han var født i Gudbrandsdalen i Norge i 1822. I sin opvekst kom han til Junderdøns prestegjæld i det trondhjemske, hvor han blev til 1858. I det aar reiste han med familien til Amerika og bosatte sig i Fillmore co., Minn. Derfra drog han 1872 til South Dakota og nedsatte sig i Minnesota co., hvor han siden havde sit hjem baade borgerlig og kirkelig.

Han var en af de første sættere her, og var med at stifte den første norske menighed paa stedet, St. Paulus norsk-evang. luth. menighed. Han viste stor trofasthed mod vor barnelærdom, og de kirkelige brydninger hjente kun til at lutre og befæste ham i sandheden.

Han havde hjerte for kirken og det kirkelige arbejde. I menigheden var han troelig med, var en flittig kirkegænger, og tog sin del med til indre og ydre opbyggelse af menigheden. Saa og med samfundets gjøremaal; han ydede altid villig og liberalt til samfundets aarlige udgifter og ellers. Saaledes gav han for en tid siden \$1000 til skolen i Parkland, Wash., „Pacific Lutheran Academy.“

Forleden høst reiste han til Graeton, N. D., for at bo der sammen med sin hustru. Her begyndte kræfterne at aftage, og sygdom tiltog. Pastor Lane fra Hillsboro, N. D., blev budsendt og besøgte ham, og han skriver: Han (J. J. Stokke) afslagde en frimodig beklendelse i troen paa sin frelser Jesus Kristus, hvorefter jeg meddelte ham sammen med sønnen John Johnson og hustruen, mrs. Brustad, den hellige nadver. Nogle faa minutter derefter sov han hen, efter at have anbefalet sig til Gud.“

Hans affjælede legeme blev sendt hid og begravet paa St. Paulus menigheds gravplads, hvor hans søde hustru og et af børnene hviler for ham. Betsignet være hans minde!

Paa hans vegne glæder vi os over hans helige bortgang, men spørger: Hvornår skal nu dage hans plads i os til nærliggende arbejde her? „Gud give os mod og fædte ham et kvant og sandhed her!“ (Jes. „Luth. Årbog.“)

H. Lane stad.

Literat Ola Johan Særvold skal holde foredrag i høflige Washington som følger: Rockford den 26. jan. i J. O. D. F. Hall. I Coeur d'Alene City, Idaho, den 25. jan. i Presbyterianer kirken. I Spokane, Wash., den 26. jan. i High School Auditorium.

Hans foredrag omtales meget rosende af alle, som har hørt ham og læst de lysbilleder, hvormed foredraget ledsages. D. M. H.

Oleusboere.

En anmodning er kommet fra vor hjembygd, Olen, Norge, om hjælp til et orgel i kirken der. Lad os herover skaffe det halve (omkr. 1000 kr.), ellers faar de maaske ikke noget orgel paa lang tid. Vår med alle Oleusboere, baade J, som er født her i landet og J, som er komne over fra Norge!

Alle bidrag sendes til

T. T. Nyen, Story City, Iowa,
Eders forbundne G. P. Biland.

Bekjendtgjørelser.

Gudstjeneste holdes i Immanuel's menighed ved Kamiah, Idaho, søndag den 28de januar. Lördagskole den 27de.

Ungdomsforeningen „Concordia“ giver onsdag aften den 17de jan. en aftenunderholdning i „Vor Frelses kirkes“ parlors, hjørnet af 17de og J street, Tacoma.

Alle er hjertelig velkomne.

Puget Sound kreds af den norske Synode møder, D. v., i Bellingham, Wash., past. D. J. Orbals kald, den 23de til 25de januar.

Mødet aabnes kl. 2 eftermiddag med altergangsgudstjeneste. Prædiken ved pastor Nefte og skriftetale ved pastor Hæstad.

Følgende skal behandles:

1. Jeg er veien og sandheden og livet; der kommer ingen til faderen uden ved mig.“ Ref. past. Ove J. H. Preus.

2. Den kristnes stilling til hemmelige selskaber. Ref. past. W. A. G. Scheienseen, past. past. J. D. Dale.

3. Allerevns sakramente. Ref. past. D. Skatlebøl, kapl. past. N. O. Bjerte. J. D. Dale, sekretær.

Pacific Distrikts Prester

Abberg, O. S. — Parkland, Wash.
Blættan J. Box 175 Rockford Wn
Borup, P.ureka, Cal., cor. A & Pratt St
Bjerke, N. O. Cor. 19th & Donovan Str.
Bellingham, Wash.
Gjertsen M. A. 125 State Street
Ballard Wn
Carlson, P. R. M.
693—26th Str., W. Oakland, Cal.
Dale, J. O., Silvana, Wash.
Eger, Olaf, 933 E. 27 st.
Los Angeles, Cal.
Foss E. C. 2930 Lombard Ave, Everett, Wn
Grønberg O. 1663 Howard St.
San Francisco, Cal.
Hagoes, O. 425 East 10th Street,
Phone: Scott 2095. Portland, Ore.
Husvædt, S. B., 927, 34b st.
Oakland, Cal.
Hæstad, B., Parkland, Wash.
Hellekson, O. C., Genesee, Idaho.
Holden, O. M., W. 6, 3rd Ave.,
Spokane, Wash.
Johansen, J. 204 J Str. Fresno, Cal.
Larson, W. A. Livermore, Cal.
Nielsen, C. J. D. Haywards, Cal., Box 3
Nefte, Theo. W. 3005 Lombard Ave,
Everett, Wash.
Orbal, D. J. 1016 Madison
Phone: Red 711 Bellingham, Wash.
Pedersen, R. Santa Barbara, Calif.
Preus Ove J. H. 1701 So. J Str.
Tel.: Blad 8542.
Skattebøl O. Parkland, Wash.
Stub, H. A., 1619 Minor Ave. Seattle, Wn
Sprensen, J. W. 417 29 St.
Astoria, Ore.
Stensrud, E. M. 3446 18th Str.
San Francisco, Cal.
Tjernagel, S. M., Stanwood Wash.
White N. O. Silverton, Oregon.
Kavler N. P. — Parkland, Wash.

Tacoma.

Vor Frelses evang. luth. kirke af den norske synode, hjørnet af 17de og So. J. St., So. K. St. sporbogn.

Gudstjeneste hver søndag formiddag kl. 11 og aften kl. 8. Søndagskole kl. 9:30 form.

Ove J. H. Preus, pastor.
1701 So. J. St., Tel.: Blad 8542.

Seattle.

Immanuel's lutherse kirke af den norske synode, hjørnet af Olive St. og Minor Avenue, Lake Union Car.

Gudstjeneste hver søndag formiddag kl. 11 og aften kl. 8.

H. A. Stub, pastor
1626 Minor Ave. Tel: Main 7783

Dr. Louis S. Schreuder

norsk Læge og Kirurg.
Kontor: 10—12 form., 2-4 aft. 7-8 Aften
Routor:
219 PIKE ST., nær 2nd AVENUE
SEATTLE, WASH.
PHONE: MAIN 4498, IND. 2365.

Fra kirken i Norge og Danmark.

(Beb D. C.)

Albert Lunde vil over nytaar atter overtage sin prædikantervirksomhed i Kristiania.

Dronningen har lovet at stille sig som beskytter for Kristiania børnehjem, Infognito Terrasse no. 2.

6000 kroner har ifølge „Morgenbladet“ en forretningsmand i Bergen i glæde over aarets lykkelige begivenheder skjænket til veldådige formaal i Bergen.

En kuluddeling til jul, denne gang til 520 frængende familier, er atter foretaget ved past. Egede Nissen. Kulene er uddelt menighedsvis fra 10 fulstationer.

Til bespisningsfejsten paa dromingens fødselsdag indkom ialt kroner 7627.22, hvorfor bringes komiteens varmeste tak. Hvad der blev tilovers, er, som tidligere meddelt, anvendt til jul.

De fattiges jul. — Fredag eftermiddag før jul beklædte Kristiania indremission i Centrallokalet, Møllergaden ca. 400 fattige. Lørdag morgen foretog indremissionen i Centrallokalet en uddeling af madvarer til fattige.

Kristiania bymision beklædte den 20de dec. 50 personer (voksne og børn) i forbindelse med bespisning af 70. Tallet holdtes af past. Ole Olsen, ligesom bymisionens sang- og musikforening gav en række munde tilbedste.

Barnehjælpsagen. — Det beløb, som indkom ved kirkeafgiften i Kristiania juleaften, vil blive fordelt paa de forskjellige barnehjem, barnekræbber og arbejdsstuer for børn ved en komite, bestaaende af borgermester Horn, stiftsprovst Gustav Jensen og centralkomiteens formand, advokat Nage Schou.

Professorsagen. — Det akademiske kollegium besluttede i møde forleden dag enstemmig at indstille universitetstestipendiat dr. Johannes Ording til det ledige embede. Kollegiet giver

ingen særskilt motivering, men henviser til de saavel af de udenlandske sagkyndiges som af fakultetets flertal afgivne udtalelser. Herfra gaar sagen nu til kirke departementet og derfra til regjeringen.

Bedehus indviet. — Fra Malesund melder N. T. B.: Igaar formiddag indviedes byens nye bedehus med taler af indremissionens formand, kirkefanger Syltevig, residierende kapellan Nowinkel, sekretær Lavik og statsingeniør Solem. Bedehuset har over 1000 jiddepladse. Tilsted var omkring 2000 mennesker. Igaar aftes holdtes der en fest, hvori 900 personer deltog. Næste søndag skal bedehuset indvies til midlertidig kirke. Det er leiet af kommunen til brug helligdagernes formiddage. Bedehuset er bygget af bygmester O. Gavnæs efter tegning af arkitekt Arnt Amundsen. Der er almindelig tilfredshed med den heldige indredning og udstyr.

(„Landsbl.“)

Norges grundlov. — I „Landsbl.“ skriver „En lutherisk kristen“:

I aaret 1905 er der i Norge udkjæmpet en kamp paa det politiske omraade, der bragte os den herligste sejr, vort lands frihed og selvstændighed. Dette gode kunde vi opnaa, fordi frihed og selvstændighed er hjemlet os i Norges grundlov, og fordi det norske folk i sin helhed gjorde fordring derpaa. Det er vel især § 1 i grundloven, som hjemlede os denne ret, Men havde det norske folk ret til at fordr grundloven respekteret paa det borgerlige omraade, saa har det ogsaa ret til at fordr den respekteret paa det kirkelige omraade, naar det i § 2 heder, „at den evangelisk-lutheriske religion skal være statens offentlige religion.“ Der vil nu blive sat en prøve paa den regjering, som med hele folket bag sig paa en saa glimrende maade har løst de borgerlige forviklinger, om den ogsaa vil og kan løse sin kirkelige opgave. Jeg sigter nemlig til besættelsen af det ledige professorat ved universitetet.

Hele det norske kirkefolk staar nu i spændt forventning for at se, om regjeringen her vil opfylde sine pligter ligesaa punktlig efter grundloven, som den har gjort paa det borgerlige omraade. Skal ikke dette, vil der kastes mørke skygger over vor populære regjering. Skulde der afholdes en fol-

keaffstemning, om det norske kirkefolk ønsker dr. Ording til professor, saa vilde der sikkerligen blive lige saamange nei-stemmer, som der var ja-stemmer den 13de august. Vi vil haabe det bedste, indtil det værste sker!

Sam Crow House Furnishing Company.

Complet udvalg af Møbler, ovne og croekery. 225-27-29 RIVERSIDE AVE, SPOKANE WASH Telephone Main 2494

University Meat Market
A. A. FANGSRUD, PROP Dealer in all Kinds of Fresh and Salt Meats PARKLAND WASH

PHOTOGRAPHS
Aaberg
First Class Photos. All Work Warranted. 1322 Pac. Ave.--Tacoma

When in need
Of Painting, Paperhang- ing or Calsomining, call on B. Benson, Parkland Wash.

H. N. Richmond Paper Co. BUILDING PAPER OF ALL KINDS 1728-1730 Pacific Ave., TACOMA, WASH.

Skandinavisk Boghandel.

Et stort udvalg af Skolebøger, Salmebøger, Bibler, Romaner og Aviser, samt alt, som tilhører en vel assorteret Bog- og Papirhandel.

Ordres pr. Post ekspederes hurtigt. VISELL & ECKBERG, Stationers & Booksellers 1308 Pacific Ave.

A. S. Johnson & Co.
Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass. Estimates Given on Papering and Glazing. We Carry a Full Line of Wall Paper and Room Mouldings, Sashes and Doors. 1309 PACIFIC AVENUE. TELEPHONE John 2041 Tacoma Wash

Lien's Pharmacy

Scandinavisk Apothek. Ole B. Lien. Harry E. Selvig. DRUGS, CHEMICALS, TOILET ARTICLES, Receipts expederes hurtigt. Tel. James 141. 1102 Tacoma Ave.

Gaa til Hirsch,

Den gamle erfarne Apotheker fra Norge med eders Doktors Recepter samt for norske Familie Mediciner af alle slags — saasom. HOFMANSDRAABER, NAFTADRAABER, RIGABALSOM etc. Apothekeren er altid villig til at give Raad om ønskes.

Post-Ordres expederes pr. omgaaende.

Adresse: Hirsch Pharmacy Co., 1435 1ste Ave. Hj. Pike St., SEATTLE. Wash.

DRS. ROBERTS, DOERRER AND RAWLINGS DENTISTS Crown and Bridge Work a Specialty 156 Pacific Ave. Tel. Red 490 TACOMA Wash

Lutherist Pilgrim-Hus
No. 8 State St., New York. Nærmeste Hus ved det nye Landingssted for Emigranter, Barge Office. Kristeligt Herberg for Indvandrere og andre Rejsende. Pastor E. Petersen, Emigrantmisstionær, træffes i Pilgrim-Hus og naar Emigranterne bli med Raad og Daad. Folk, som kommer fra Bøken, spører med Belt Line Street car lige til Bøken.

Student-Supplies
OF ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co. 926 Pac. Ave. Tacoma, Wash

Parcelandnyheder.

— Misses Leque og Lindebrække besøgte skolen forrige uge. Miss Leque har for været elev.

— Prof. Hong har atter optaget vandretstaden. Han reiste først til Wallard og derfra gaar turen til Bel-lingham. Tillykke med arbeidet!

— Paa det aarlige menighedsmøde, som holdtes forrige uge, blev man ikke færdig med de sager, som forelaa til behandling. Det blev derfor besluttet at fortsætte mødet tirsdag aften.

— Akademiets missionsforening holdt møde søndag aften. Pastor Skattebøl gav en almindelig oversigt over missionens historie, jærlig gjen-nem det sidste aarhundrede. Han fremholdt tillige missionsarbeidets store betydning og vigtigheden af, at kirken i sin helhed jaavel som den enkelte kristen tager sig af den med alvor.

Prof. Xavier talte om missionsarbeidet i Kina, og Frank Peterjon oplæste et stykke om de lutheriske missioner. Kirkeforet og sangforeningen „Luren“ gav et par sange tilbedste. En kollekt paa \$8.88 optoges.

— Den 13de januar er en merkedag i Kraabelsfamiliens historie, da det nemlig er paa denne dag, at tre af deres døtre er blevet gifte, den første 12 aar siden, den anden 9 aar siden og den tredje, Ettie Christine, der forrige lørdag blev viet til Viggo Jurgensen. Bruden er en af Parcelands mest populære unge damer, og brudgommen er en afholdt og velstaaende farmer i nærheden af Wilbur, Wash. Begge har været elever ved akademiet her. Vielsen fandt sted i skolens kirkesal, som var festlig smykket for anledningen; den udførtes i past. Garstads fravær af past. Skattebøl. Efter vielsen begav gæsterne sig til brudens hjem for at lykønske det unge par. Over hundrede gæster satte sig tilbords, hvor en elegant middag serveredes. Taler holdtes af past. Skattebøl og dr. Nyning, og flere lykønskningstelegrammer modtoges af brudeparret, deriblandt et fra prof. og mrs. Carlo A. Sperati.

Beretning

angaaende Parceland barnehjems drift i aaret fra januar 1905 til januar 1906.

Ved forvaltningsraadets aarsmøde i januar 1905 var der 28 børn i hjemmet, 17 gutter og 11 piger, i alderen fra 1—14 aar. 14 børn er af sine nærmest paarbrende i aarets løb tagne ud af hjemmet, og 30 er optagne. For tiden er tallet paa børneflokket 47, 28 gutter og 19 piger. Et er 15 aar, et 14, fire 13, fire 12, fire 11, sex ti, fire 9, to 7, fem 6, fire 5, to fire, fire 3, et 2, to 1, et 3 maaneder og et 2 maaneder. Otte af børnene har begge forældre ilive; fire er halvt forældreløse, og fem og tredive er helt forældreløse. Hans Sörlien fra Bode, Iowa, underholder et barn. Tre og tyve børn underholdes af sine forældre, og tyve ved milde gaver, som medlidende mennesker yder hjemmet. 28 børn gaar i menigheds skolen. Helbredden har i det hele taget været god. Ingen alvorlige sygdomstilfælde er forekommet. Lidt forkjølelse og upasjelighed har naturligvis ikke kunnet undgaaes, men lægens tilstedeværelse er ikke ofte blevet paatrævet. Opsørfelen blandt børnene har i det hele taget været god. Nogle af de store gutter har dog til enkelte tider voldt lidt ulicilighed.

En tilbygning til hjemmet blev forleden høst opført. Den er 24 fod lang, 24 fod bred, og 20 fod høi. Den er færdig til hjemmets nordlige ende og tjener nedentil til legestue og oventil til soverum, hvorved det gamle soverum har faaet en udvidelse. I hjemmet er der nu plads for 60 børn.

I hjemmets drift er der gjort en forandring.

For var det saa, at bestyreren havde \$6 maanedes løn for hvert barn, der blev givet ham til forpleining, mod at han skaffede tilveie det, som hørte til husets behov, og lønede den tjenestehjælp, som tiltrængtes. Nu yder forvaltningsraadet bestyrerinden aarlig løn af \$300, forger for tilveiebringelsen af det nødvendige til livets ophold for husets beboere og lønner den tjenestehjælp, som behøves. To tjenestepiger er der hele tiden, men somme tider trænger man til mere hjælp.

Forleden sommer og høst førte bestyreren med en del af de største børn et tre maaneders friluftsliv, idet de

tilbragte tiden med at plukke bær og humle. De tjente dermed nok til at dække udgifterne til opholdet.

Hjemmet har fire fjør, som aaret rundt noget nær har forsynet dets beboere med melk og for en del med smør. Et lidet stykke af jorden er pløjet og tilsaet med græsfrø. Heraf ventes hø til et par fjør.

Tjorten jernenge med fjære er anskaffede. Til madrasser bruges mel-sække, der er syede sammen.

Til tilbygningen ved barnehjemmet er der indkommet \$248.50, hvilket er omtrent hvad den koster.

I gaver er der indkommet \$1395.18
For betalende børn.....1404.32

2799.50

Udgifter i aarets løb.....2574.82

Overskud.....224.68

Hertil maa det bemærkes, at der er et par smaa regninger, som ikke er betalte.

En hjertelig tak til alle hjemmets velyndere.

Jacob Lunde,
formand i barnehjemkomiteen.

Antivitteringer.

Til Indremissionen.

Bed past. N. D. Bjerke fra H. N. Andersen.....5.00

Konf. offer i Skagit menighed,
past. Tjernagels kald.....13.65

N. J. Hong, kasserer.

Barnehjemmet Parceland.

Mrs. dr. Quevli 4 dusin appelsiner og 4 dusin bananas, miss Alma Thompson 3 yds. ribbon og 2 lommetørklæder, mrs. Ole Pedersen 1 kvilt, Sam Posner 12 hatter.

Fra arbejdere i Olympic Laundry 50 stykker legetøi, Truedson & Co. 75 stykker legetøi, 16 billeder, mr. N. J. Hong 5 par sko, Jver Olson 1 kvilt, mr. Lee 1 bor æbler, past. Holden 2 par strømper, mrs. Anna Simonson 2 kvilter, mrs. M. Raudson 1 kvilt, Otto Berglund 2 par strømper, mrs. Elend 6 haandklæder, 4 lommetørklæder, 6 slips, 1 kam og 1 kost, skobaaud og fjør, medlemmer af Tacoma kvindeforening en del barneklæder, 1 blanket, 1 pail lard, 3 kander tomatoes, 6 pakker minse meat, 1 kande frugt og en del lager. Hjertelig tak! Mrs. E. Larsen.

Tilsalg.

Jeg er nødt til at sælge følgende etendomme i Parceland, alt under et eller særskilt:

1. 3 lotter med godt 10 ruds hus
te, nær akademiet og kirkeporten
2. En tract paa ca. 2½ acres (34
letter.)

3. En do. 4 lotter.

D. Skattebøl.

• • E. O. Erickson • •

Notary Public

Udfærdiger Skjeder Kontrakter osv.
Parceland, Wash.

Pacific Lutheran Academy and Business College

gør ikke forbring paa at være den billigste skole paa vestkysten, men den har sat sig som maal at være den bedste i sit slags. Dens opgave er at give unge mænd og kvinder en grundig uddannelse paa et kristeligt grundlag og saaledes dygtiggjøre dem til et nyttig virke i livet. Bestyrelsen gaar ud fra, at skolen eksisterer for elevernes skyld, ikke at eleverne eksisterer for skolens skyld. Den sparer derfor ikke paa bestrængelser, naar det gjælder at anskaffe lærere eller anskaffe apparater o. s. v., hvoraf eleverne kan hente nytte. I de 11 aar skolen har viret, har den vokset sig ind i forholdene herude, og har saaledes haft bedre anledning end nogen lignende anstalt paa Pacific-kysten til at sætte sig ind i, hvilke krav den skandinaviske-amerikanske befolkning herude stiller til en skole, og hvorledes den paa bedste maade skal kunne tilfredsstille disse krav.

...Skolens Kursus...

Skolen tilbyder fæls forskellige kurser: Preparatory, College Preparatory, Commercial, Music, Shorthand, Normal. Dend-nden gives der et ekstra kursus for udlændere.

Hvad det koster. Skolepenge, te-til. logis, og boger for et maaned-der beløber sig til omtrent \$150.00. Vinterterminen begynder den 4de December 1905. Skriv efter katalog.

Adresse: N. J. Hong,
Parceland, Wash.